

# FRANCO DE SILVERA



## Health

Bruised	<input type="checkbox"/>
Hurt	-1 <input type="checkbox"/>
Injured	-1 <input type="checkbox"/>
Wounded	-2 <input type="checkbox"/>
Mauled	-2 <input type="checkbox"/>
Crippled	-5 <input type="checkbox"/>
Incapacitated	<input type="checkbox"/>

## Humanity

● ● ● ● ● ● ● ● ○ ○

## Willpower

● ● ● ● ○ ○ ○ ○ ○ ○  
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

## Blood Pool

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

## Attributes

### Physical

Strength ● ● ● ● ●  
 Dexterity ● ● ● ● ●  
 Stamina ● ● ● ● ●

### Social

Charisma ● ● ● ● ●  
 Manipulation ● ● ● ● ●  
 Appearance ● ● ● ● ●

### Mental

Perception ● ● ● ● ●  
 Intelligence ● ● ● ● ●  
 Wits ● ● ● ● ●

## Abilities

## Advantages

### Disciplines

*Auspex* ● ● ● ● ●  
*Celerity* ● ● ● ● ●  
 ○ ○ ○ ○ ○

### Backgrounds

○ ○ ○ ○ ○  
 ○ ○ ○ ○ ○  
 ○ ○ ○ ○ ○

### Virtues

Conscience ● ● ● ● ●  
 Self-Control ● ● ● ● ●

Velkommen til din vampyrkarakter. Jeg forstår udmærket, hvis du bliver lidt overvældet over de mange sider, og de mange oplysninger, men jeg vil lige gøre klart, hvordan jeg vil foreslå, du læser og sætter dig ind i din karakter.

Dette første ark indeholder de rent tekniske oplysninger, som du ikke behøver lægge så meget vægt på, da systemet ikke vil blive brugt meget. Det andet ark, forhistorien, er en lille historie, som fortæller om en vigtig oplevelse din karakter har haft. Denne oplevelse kan din karakter ikke huske, når han vågner. Det tredje ark er omkring baggrunden. Det fjerde og sidste ark i denne omgang, er omkring hvordan du er den første nat i spillet. Det er dette ark, du skal sætte dig bedst ind i.

Karaktererne har hver især nogle alvorlige problemer, som de skal løse med sig selv og hinanden, så derfor er det vigtigt, at du spiller din karakter overfor de andre, og får de personlighedstræk frem, som din karakter har. Sæt dig derfor godt ind i din karakter, og fortæl ikke noget til de andre omkring den, før efter spillet.



## FRANCO DE SILVERA

Det var en varm, ja nærmest hed, sommernat, hvor selv duerne ikke kunne sove, men sad på springvandet og så forvirrede ud, som kunne de ikke forstå at der var mørkt. Der var mange katte på gaden, men de interesserede sig ikke for de dvaske duer, men smøg sig rundt i de halvmørke gader, og søgte efter rolige steder, hvor de kunne sove uforstyrret. Ja, der var mange dyr i gaderne denne nat, men ikke dem alle var uskadelige som hundene, kattene, duerne og rotterne, og ikke alle af nattens dyr var blevet dvaske og dovne af den hede sommer.

Du var ikke dvaske. Du vidste at hun var derude et sted. Du var ikke så meget forelsket i hende. Det var ikke noget der skete nemt for dig, men du var nysgerrig. Hun var anderledes end alle de andre kvinder, der kiggede på dig, for hun så på dig med en styrke som du aldrig havde set i en kvinde før. For første gang, var du rent faktisk en smule bange for hende. Og hun lod ikke til at være interesseret i din fortid. Sådan havde det aldrig forholdt sig før. Derfor måtte du se hende igen, og opdage hvad der var så pokkers fascinerende ved hende. Hvorfor det var så spændende, og hvad der gjorde, at du troede på hende, du som ikke havde haft særlig tiltro til nogen mennesker i lang tid.

Med følgeskab af en sort kat, som havde fundet dig en passende nattekammerat, drev du gennem de lyse gader, som du vidste at hun foretrak. De gader der var levende døgnet rundt. "Er hun egentlig smuk??", spurgte du katten og smilede lidt underfundigt for dig selv. Katten kiggede ligegyldigt på dig, som var den så inderligt ligeglad med, om hun var smuk eller ej. Katten standsede op, og sprang elegant op på et højt jerngelænder, og du standsede op, for at betragte dens smukke bevægelser, og savnede straks dine malergrejer. Du studerede indgående katten, mens du overvejede om ikke Isabelle mindede en del om denne smukke sorte hunkat, der så dig ugenert ind i øjnene. Der var et eller andet der dog ikke passede helt. De graciøse bevægelser, det mørke hår, de smukke mørke øjne, selvstændigheden. Det passede både på katten og på Isabelle, men der var noget andet over Isabelle. Noget som du ikke havde lyst til at tænke over. Noget som du ikke ville vide.

Katten vendte sit hoved, og du fulgte langsomt dens faste blik, og fik øje på hvad den så og kunne

ikke lade være med at gyse. I et smukt stort spind, sad en stor sort edderkop, som du tydeligt genkendte som en korsedderkop.

Fascineret så du til, mens din sorte kat, langsomt bevægede sig nærmere den sorte edderkop, som svagt begyndte at røre på sig, og stille sig i kampposition. Kattens lange hjørnetænder blottedes, og med en hurtig bevægelse forsvandt edderkoppen fra sit spind, og du vendte blikket bort, og gik hurtigt væk for ikke at høre de ubehagelige lyde.

Det var også ved at være tid til at finde Isabelle, besluttede du dig for.

Denne smukke juni nat i Venedig, blev din sidste nat som menneske. Du fandt Isabelle, og hun fandt dig værdig.





# FRANCO DE SILVERA

## Forhistorie

Født ind i en rig adelsfamilie, fik Franco foræret alt hvad mange andre måtte kæmpe for hele deres liv. Fine klæder, dygtige lærere, smukke venlige barnepiger, fornem mad og oplæring i dannelse, dans og respekt for andre mennesker. Man kunne tro, at dette ville have skabt en forkælet mæg unge, som ingen respekt havde for andre end dem med flere penge og mere mangt end ham selv, men i en tidlig alder mistede Franco begge sine forældre, og stod som ung mand, ja nærmest et barn, som overhoved for en meget rig magtfuld adelig familie i det evigt konkurrerende magtsamfund i Venedig.

Franco havde en tro på det gode i mennesket, og at hvis han behandlede folk retfærdigt og lige, ville han modtage andres respekt, og han voksede med det ansvar han fik overdraget, og som ung mand var han respekteret som en klog og retfærdig adelsmand, med store menneskekundskaber.

*"Signore de Silvera."*

Palmera beder om foretræde. Tjeneren stod i den halvåbne dør og så ind i det store kontor. Bag et stort skrivebord sad en skikkelse med ryggen til døren, og skuede ud over vandet, der stod en varm brise ind af det åbne vindue, som bragte havets forskellige dufte med sig, lugten af salt var mest fremtrædende. Hans øjne var lukkede, ansigtet trukket i alvorlige folder, som tænkte han sig langt bort.

"Hmmm, hmmm," rømmede tjeneren sig og smilte for sig selv. "Signor Silvera," sagde han lidt højere.

"Jeg sover ikke Alphonse," lød en rolig og dyb stemme fra stolen, en stemme der var venlig og smilende. Stolen drejede sig rundt, og Signore Silvera smilte til sin tjener, et underfundigt smil, der ikke fortalte hvad Silvera fandt morsomt ved situationen.

Tjeneren så nysgerrigt og med et skævt smil på sin herre.

"Har jeg, uden at være klar derover, sagt noget der kunne more min herre. Hvis jeg har, ville jeg gerne vide hvad det er, så jeg kan gentage spøgen engang min herre ville være i dårligere humør og trænger til en opmuntring, for det er min mindste..."

"Nok, nok, nok," lo Silvera og manede sin tjener til stilhed med en håndbevægelse, og talestrømmen blev erstattet af et forstilt fornærmet udtryk.

"Hvad ønsker den gode Palmera?," fortsatte Silvera

"Så vidt jeg kunne se på den gode herres udtryk, og det faktum at han bar et spil skak under sin arm, mistænker jeg ham for, at ville byde sig selv på middag, samt underholde herren ved at bede om revanche. Igen."

Den unge tjener stod stadig i døren, som nu blev åbnet helt op, af en skægget ældre mand, som brasede ind, stillede sig midt i rummet, med hænderne i siden, og så bistert på Silvera.

"Min Herre. Jeg forlanger at få rensset min ære. Jeg udfordrer Dem!"

"Ha!, hvis De udfordrer mig, må De hellere være forberedt på at miste den sidste rest af ære som de mener at De har tilbage, og iøvrigt regner jeg med at de bliver til middag."

Palmera's skæggede ansigt lyste op i et stort smil.

"Fint," sagde han.

Silvera vendte sig om for at lukke vinduet, ansigtet blev for et kort øjeblik igen alvorligt, men han tvang sig til at smile, inden han vendte sig mod sin ven igen.

## Vampyren Franco de Silvera

Dine øjne åbnes, og et kort øjeblik efter vågner din bevidsthed til live. Forvirringen er der, men du bekæmper den, du bekæmper den instinktive frygt du føler, frygten er naturlig, det er selvopholdelsesdriften fortæller du dig selv. Din krop vil gå i forsvarsposition, men du ved at der ikke er nogen fare på færde, og bekæmper trangene til at fare op og flænse det nærmeste i lokalet. Du har været i dvale. Du har sovet. Du husker ikke hvorfor, men du ved at her er mange andre vampyrer. Fem andre. De siger dig et eller andet, du kender dem, men du kan ikke huske hvem de er, men de må være venner, allierede siden du ligger i dvale med dem.

Et ansigt dukker op i din hukommelse. En kvinde med hvid hud, sort hår, sorte øjne og lange skarpe tænder. Det er et ansigt som engang betød utroligt meget for dig, men nu har det ikke kontrol over dig. Men det er et ansigt du holder af og et eller andet sted dybt inde i dig, er det et ansigt du savner.

Du har prøvet dette før. Men dengang var hun her til at hjælpe dig ud af forvirringen, uvidenheden. Du husker intet. Du ved hvem du er, men du kan ikke huske noget. Du har en trang til at bede til gud, men den forekommer dig et kort øjeblik som værende latterlig, og du mærker dine læber kruses i et hånligt grin, som dog hurtigt forsvinder, og som du ikke ved hvor kom fra. Det foruroliger dig, for du har tillid til Gud.

Men du kan føle, at du er vågnet fordi Isabelle er i fare, og du må hjælpe hende.







## *Franco den første nat*

Franco er en meget stærk person. Han lader sig meget sjældent forvirre og forskrække. Han er en ledertype, en blanding mellem en naturlig leder, samt en modvillig leder. Når han har ledelsen, så forventer han at folk gør som han beordrer, men han er ikke nogen slavepisker.

Han er meget samvittighedsfuld, og ansvarsbevidst. Påtager han sig et ansvar, så lever han op til det. Han er ærlig, og forventer ærlighed. Men for at være stærk, skal han have nogen at være stærk overfor. Han er ikke stærk overfor sig selv. Franco hader løgn, og lyver aldrig selv. Han har ikke noget at lyve om. Han lever i ærlighed med sig selv og andre. (Blev han spurgt direkte om han var vampyr, ville han svare ja.)

Han kan ikke huske noget specifikt, men han har en klar ide om, at Isabelle er i fare, og at der er noget galt, for det var meningen at hun skulle være her. Var det ikke hende der havde forsamlet dem??

Franco slår aldrig tilfældige mennesker ihjel for blod. Han er meget samvittighedsfuld omkring at drikke blod. Enten vælger han ofre som er døende, og som han udfrier fra deres pinsler, eller også vælger han forbrydere som har gjort meget ondt i deres liv. Men han spørger altid om de angrer, før han slår ihjel, og gør de det, så forlader han dem.

Franco er kristen. Han er hverken katolsk eller lutheransk, men han har en stærk tro på Jesus Kristus og Gud Fader. Han ser sit liv som udød, som en prøve fra gud. Han ved endnu ikke om han er en engel eller dæmon, og han har søgt svaret på dette spørgsmål i mange mange år. Hvor mange år han har været vampyr, ved han ikke, han kan ikke huske det, men han tror det er længe. Han spørger ofte gud til råds i bønner, men får ikke svar. Han har et håb, og en tro på mennesket og det gode det indeholder.

## *Forhold til Albert*

Albert er nok reel nok. Han virker ung og uprøvet, ja nærmest bange. Det får dig til at ville være venlig overfor ham, og hjælpe ham ud af hans angst. Han virker som en person der har brug for hjælp, en person der har brug for at blive ledet, for at gøre det rigtige.

## *Forhold til Christine*

Hun ligner en lille pige, en meget ung kvinde, hun virker sårbar og følsom, men der skal nok være mere, for du ved, at hun er vampyr, og hun kan være ældre end du. Det kan nok godt betale sig at være forsigtig, men høflig og venlig selvfølgelig.

## *Forhold til Arthur*

Han er nok ikke en mand man skal prøve at lede. Han virker ligeledes stærk, og måske er han endda en mand man kunne have respekt for.

## *Forhold til Henri*

Han skal ikke prøve at løbe om hjørner med deig, og han har udseendet til en type der kunne finde på den slags. Men, man skal jo heller ikke dømme folk for hurtigt.





## *Franco den anden nat*

Du husker. Måske har du drømt, men nu begynder du at huske.

*Palmera stirrer på Kongen. Han sidder som i dybe tanker, med rynket pande. Du kigger skiftevis på brættet og på Palmera. Du er bekymret, for der lader til at være noget, som foruroliger din gamle ven, og når han er bekymret, så er det et alvorligt problem.*

*"Du ser ret bekymret ud. Er det spillet som går dig på, eller er der noget du vil snakke med mig om?"*

*Du møder hans blik, som rejser sig fra skakbrættet. Du husker din fader sidde i præcis samme stol, stille det samme spørgsmål til hans rådgiver, minuttet før han lukkede morderne ind. Du får gåsehud, og jager de sorte tanker bort.*

*"Jeg er bekymret kære Franco. Jeg er bekymret for dig," svarer Palmera, og kigger stadig på brættet, og rykker sit tårn. Du følger med i spillet med et halvt øje, og rykker hurtigt. Palmera ser let overrasket på brættet og sukker.*

*"Hvorfor? Hvad mener du nu jeg har dummet mig i. Er det fordi jeg forlod ballet så tidligt?". Du tænker på den forfærdelige og anmassende Jomfru Anika, og smiler for dig selv.*

*"Ballet? Nej, nej nej, det er sgu da ikke ballet jeg tænker på." Palmera flytter igen en brik, du observerer kort at det var et godt træk, og tænker kort inden du rykker.*

*"Hvad så?," spørger du en smule utålmodig. Du er bekymret, og følger ikke rigtig mere med i spillet.*

*"Hvad fanden er det du har kørende med Dogen, Franco?". Palmera kigger op. "Ved du hvad straffen er for at arbejde imod dogen? Har du nogen ide om hvad det er du foretager dig?".*

*Du bliver helt rolig. Du har ikke fortalt noget til Palmera omkring dette, og du ved ikke hvorfra han ved det, men du ved han har ret. Det er et farligt spil du spiller.*

*Palmera rykker sin springer i angrebsposition.*

*"Jeg ved, hvad jeg laver." Du smiler og tager Palmeras springer med din løber. "Jeg ved hvornår jeg skal trække mig ud i tide, og jeg gør det for at hjælpe de stakler Dogen ruinerer."*

*"Så er det altså sandt." Palmera ansigt bliver mørkt. Han rykker en bonde. Du havde overset den. Du er forvirret.*

*"Skakmat, min kære Franco," siger han, og læner sig tilbage, og klapper i hænderne. Du ser overrasket på ham. Døren går op. Din tjener har åbnet den. Han står foran fire af dogens vagter. Palmera rejser sig.*

*"Anhold ham for forrædderi mod dogen."*

*Du springer om bag dit skrivebord, griber efter dit sværd, men det er væk.*

*"Er det dette du leder efter, spørger din tjener dig," og overlader sværdet til en soldat.*

*Du synker sammen i en stol, mumlende: "Jeg overgiver mig!"*

Du husker dit liv som menneske. Det kommer tilbage. Forræderiet begået mod dig af dine venner. Tiden i Venedig. Fornedrelsen. Du husker at du svor ikke at stole på noget andet menneske igen. Og hvorfor skulle du, for mennesker er forræderiske, og aldrig det som de lader til at være. De lader blot som om at de kan lide dig, men det er et spil. Denne viden du nu husker gør dig meget trist, og du føler dig bitter. Hvordan kan man have tro og tillid til et andet menneske. Du kan kun stole på dig selv. Det gør ondt, men sådan er det. Du er desillusioneret. Det eneste du nu tror på er Gud og Jesus, som aldrig vil forlade dig.

Du husker dig selv som en stolt adelsmand i 1400 tallets Venedig. Du husker din retssag, hvor du blev frataget din adelstitel, dit hus og dine penge, samt din ære. Du husker at kæmpe dig op i samfundet som maler og digter, og du husker dit møde med den fantastiske Isabelle, men hvad der skete derefter husker du ikke.



Franco den anden nat

— Humanity —

● ● ● ● ● ● ● ○ ○ ○

— Willpower —

● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○ ○

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

— Blood Pool —

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Attributes

Physical

Strength ●●●○○  
Dexterity ●●●○○  
Stamina ●●●○○

Social

Charisma ●●●○○  
Manipulation ●●○○○  
Appearance ●●●○○

Mental

Perception ●●●○○  
Intelligence ●●●●●  
Wits ●○○○○

Abilities

Advantages

Disciplines

*Auspex* ●●○○○  
*Celerity* ●●○○○  
*Fortitude* ●○○○○  
○○○○○  
○○○○○

Backgrounds

○○○○○  
○○○○○  
○○○○○  
○○○○○  
○○○○○

Virtues

Conscience ●●●○○  
Self-Control ●●●○○  
Courage ●●●○○



## Franco den tredje nat

*"Min gud, hvorfor har du forladt mig?"*

Korsfæstelsen af Jesus har du læst om mange gange i biblen. Mange gange har du undret dig over, hvordan Jesus kunne tro at hans fader havde forladt ham. Var Jesus blot et menneske. Er du stadig menneske?? Tanken om at hænge på et kors i den brændende sol. Du ville ikke lide i mange minutter, men brænde op, som et offerbål. Mon din røg ville stige til himmels, eller ville den smyg sig langs jorden. Ville dit offer blive modtaget.

Du vågner med en voldsom tomhed. Du ved at gud har forladt dig. I årenes løb har du bedt om hans hjælp, hans udfrielse, et tegn, noget der kunne overbevise dig om at han stadig var med dig, men du blev overbevist om det modsatte. Du begynder at huske din tid som vampyr.

*Bænkene var tomme, kirken svagt oplyst af svage flammer fra kærter, dine langsomme skridt lød tydeligt i det store stille rum. Du hørte flammerne, du hørte at to mennesker gemte sig bag søjler længere fremme, og en person stod bag alteret. Du hørte rotter og mus løbe rundt, og et sted i kirketårnet lettede en ugle. Du hørte stenene vande sig under det hvælvede lofts voldsomme pres, du mærkede deres alder.*

*"Jeg er kommet for at tale med Fader Heidelberg," sagde du på gebrokkent tysk, og standsede. Du frygtede ikke nogen fare fra disse tre mennesker. Du havde endnu ikke mødt nogen, der kunne skade dig fysisk. Din styrke var uovervindelig.*

*"Jeg vil ikke gøre nogen ondt, jeg søger svar."*

*Du vidste, at fader Heidelberg var kendt som en stor djævoleuddriver, han var en mand som stod tæt på gud, og han anså dig som en fjende af Gud, men du ville snakke med ham, og overbevise ham om, at du ikke var Guds fjende.*

*Bag alteret trådte en høj lys mand frem. Over to meter høj, ikklædt en sort præstekjole, og med et kors i hånden, og øjne der stirrede i dine. Du mærkede at denne mand ikke frygtede dig. Troen på Gud gjorde ham stærk.*

*"Fader, jeg har ingen onde intentioner. Lad os tale."*

*Heidelberg begyndte at tale på latin. Han hævede korset. For mange år siden havde du hørt denne djævoleuddrivelse før. Du følte intet. Han påkaldte Gud. Gud skulle hjælpe ham, men der skete intet, og du tog et skridt frem. Nu mærkede du frygten hos ham. Han var begyndt at tvivle.*

*De to kirketjenere trådte frem, hver med en pæl i venstre hånd, og en hammer i højre. Før du vidste af det, lå de inde blandt bænkene i forvredne stillinger. Du så på dine hænder, og du så på korset og på Jesus. Du følte ingen forbandelse ramme dig. Du blev ikke slået af lynet. Du følte ikke guds hævn, du følte kun den kolde frygt fra fader Heidelberg.*

*Der var nu kun få meter fra Heidelberg og dig, og han smed korset efter dig, det ramte dig i brystet og faldt klirrende mod gulvet, og med et skrig vendte han sig og flygtede.*

*Du gjorde lige så, Langsomt flygtede du ud af Guds hus, og du vidste nu at der ingen gud var, og det nyttede ikke mere at søge. Du opgav.*

For en person som engang havde meget at tro på og nu

har intet, klarer du det fint. Du er bitter, kynisk og uden håb og drømme. Du har levet længe, og du er begyndt at tvivle på, med hvilket formål. Engang var det nok at elske Isabelle, men hende har du jo ikke mere.

### Forhold til Albert

Du har rent faktisk et nært forhold til Albert. Du ved at han er rablende gal. Han frygter alle kvinder, og han tror at han kan fjerne den ved at slå dem ihjel. Det fører ham lukt i afgrunden, og du har forsøgt at hjælpe ham. Du har samlet ham op flere gange, senest i London, hvor han levede ved havnen som et vildt dyr. Måske er han for langt ude til at hjælpe.

### Forhold til Christine

Den stakkels pige har alvorlige problemer. Hendes had ligger så dybt i hende. Du har mødt hende ved flere lejligheder, og du har forsøgt at tale med hende, men hun har set på dig med et blik der fortalte at hun hellere ville flænse dig, end at høre på visdomsord fra din side. Hun tror at hun elsker Isabelle, men det tror du ikke hun gør. Hun har måske bildt sig selv ind at hun elsker Isabelle, men hun elsker hende som man elsker en slægtning, og ikke som man elsker sin elskede. Men du husker hende som et væsen, hvor kærligheden var dybt dybt begravet. Havde du dog blot vidst dette for to nætter siden, da der var tid og mulighed for at snakke med hende.

### Forhold til Arthur

Du har tilbragt mangen en nat sammen med Arthur. Ham kunne du snakke med, for han var ikke blevet vanvittig som Albert eller Christine. I snakkede meget om himmel og helvede, som Arthur bygger hele sit liv op omkring. Han lever på en løgn, for der findes hverken himmel eller helvede, satan eller gud. Det er løgn det hele. Og det ødelagde muligheden for venskab mellem jer, men der er stadig respekt. Og så kunne i aldrig tale om Isabelle, for du vidste med dig selv, at du er forfærdeligt jaloux på ham, for hun var hans første. Og hvis der er nogen hun stadig elsker, så er det måske ham. Og så slår du ham ihjel.

### Forhold til Henri

Henri er en forfærdelig skikkelse, du har mødt ham en enkelt gang, og synes ikke om ham, du ved at Arthur og han har forsøgt drab på hinanden, men så vidt er du ikke gået. Måske er han ikke som du gerne ville have at han skulle være, måske er han alt hvad du afskyr, men det er ikke dit job at dømme ham, men får du chancen, vil du ikke lade den gå fra dig.

(Spillerinformation: Et af Franco's store problemer er, at han ikke kan tage sig af hans egne problemer. Han vælger at hjælpe andre og lade det give ham indhold i livet. Han indser ikke, at han virkeligt elsker Isabelle, og at han må kæmpe voldsomt for at få hende, hvis han virkeligt vil have hende. Han har blot accepteret at hun forlod ham. Franco kæmper ikke nok for sig selv og for det han tror på. han giver for nemt op. )





## Franco den tredje nat

### — Humanity —

● ● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○

### — Willpower —

● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○ ○

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

### — Blood Pool —

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

## Attributes

### Physical

Strength ● ● ● ● ○  
Dexterity ● ● ● ● ○  
Stamina ● ● ● ● ○

### Social

Charisma ● ● ● ● ○  
Manipulation ● ● ● ● ○  
Appearance ● ● ● ● ○

### Mental

Perception ● ● ● ● ○  
Intelligence ● ● ● ● ●  
Wits ● ● ● ● ○

## Abilities

## Advantages

### Disciplines

Auspex ● ● ○ ○ ○  
Celerity ● ● ○ ○ ○  
Fortitude ● ○ ○ ○ ○  
Protean ● ○ ○ ○ ○  
○ ○ ○ ○ ○

### Backgrounds

○ ○ ○ ○ ○  
○ ○ ○ ○ ○  
○ ○ ○ ○ ○  
○ ○ ○ ○ ○  
○ ○ ○ ○ ○

### Virtues

Conscience ● ● ● ● ○  
Self-Control ● ● ● ○ ○  
Courage ● ● ● ○ ○